

וְלַחֲנֹכָא לִיהּ בְּפִקּוּדֵי אוֹרֵייתָא וברכה לראש משביר פירושו ברכות

יחולו על ראש מי שמחנך את בנו לברך לקב"ה ומחנכו לקיום התורה והמצוות.

בני בכורי ישראל כל מפתחות האמונה תלויים בעם ישראל

וְרָזָא דְמַלְכָּה כְּתִיב בְּרָזָא דְלַעֲיָלָא וסוד הדבר הוא כי כתוב בסוד

הפסוק למעלה, (משלי ל') מַה שְּׁמוֹ וּמַה שֵּׁם בְּנֹו כִּי יִתְדַע.

הַהוּא שֵׁם יְדִיעָא, אותו השם שנאמר עליו מה שמו הוא ידוע יְהוָה

עֲבֹאוֹת שְׁמוֹ והוא אימא שכל הצבאות הם שלה אי נמי אבא ששמו גם כן ה'

עבאות. שֵׁם בְּנֹו. יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹ. דְכְתִיב ושם בנו גם ידוע ששמו ישראל

כמו שכתוב (שמות ד) בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל. וְהָא יִשְׂרָאֵל, פֶּל

מִפְתָּחַן דְמַהִימְנוּתָא בִּיהּ תְּלִיין וְאִיהוּ מִשְׁתַּבַּח וְאָמַר

וזה הבן ישראל כל מפתחות האמונה בו תלויות דהיינו כל מפתחות הספירות ואוצרות

השפע שפותחים באלו המפתחות הם בידו והוא משתבח ואומר, (תהלים ב) יְהוָה

אָמַר אֵלַי בְּנֵי אֶתְהּ. וְהִכִּי הוּא וְדָאֵי, דְהָא אָבָא וְאָמָא

עֲטָרוּ לִיהּ, וּבְרִיכוּ לִיהּ בְּכַמְּהָ בְּרַכָּאן, וְאָמְרוּ וּפְקִידוּ

לְכֻלָּא וכך הוא ודאי כי אבא ואמא עיטרוהו במוחין וברכו אותו בשפע ברכות וצוו

לכולם, (תהלים ב) נִשְׁקֹוּ בְּרַ, נִשְׁקֹוּ יְדָא לְהָאֵי בְּרַ והיינו שתנשקו את

ידיו של אותו הבן. כְּבִיכּוּל, שְׁלִטְנוּ יְהֵב לִיהּ עַל כֻּלָּא, דְכֻלָּא

יְפֻלְחוּן לִיהּ וכביכול ניתן לו לשלוט בהכל שכולם יעבדו אותו ודרכו ירד כל השפע

לעולם. פֶּן יֵאָנְףּ לַשּׁוֹן כַּעַס וְחֵרוֹן אָף, בְּגִין דְאֵעֲטָרוּ לִיהּ בְּדִינָא

וְרַחֲמֵי מֵאֵן דְּזָכִי לְדִינָא, לְדִינָא. מֵאֵן דְּזָכִי לְרַחֲמֵי, לְרַחֲמֵי לפי שעיתרוהו או"א בחסדים וגבורות במוח הדעת שלו ומי שמגיע לו דין יקבל

דין ומי שזכאי לרחמים יזכה לרחמים.

המברך ברכת המזון על הכוס מושך עליו ברכות מלמעלה

כָּל בְּרָכָאן דְּלַעֲיָלָא, וְתַתָּא לְהַאי בַּר סְלָקִין וּמְתַעַטְרָן

וכל הברכות הנמשכות מלמעלה והעולות מעם ישראל למטה, לבן הזה הן עולות

ונעשות לו עטרות ומוחין. **וּמֵאֵן דְּמִנַּע בְּרָכָאן מֵהַאי בַּר, יַפְרָשׁוּן**

חֲטָאוֹי קַמֵּי מַלְכָּא (ס"א א"ימא) **קַדִּישָׁא**, ומי שמונע ברכות מהבן הזה היינו

מז"א הנקרא ישראל, המלאכים יפרשו חטאיו לשכינה היא אימא הקדושה ולכן כתוב

יקבדו לאם **לְאֵם מִפֶּשׁ** והיינו לאמא ממש שהיא השכינה. **וּבְרָכָה לְרֵאשׁ**

מִשְׁבִּיר, מֵאֵן דְּמִבְרַךְ וְאִזְמִין בְּכֶסֶף דְּבְרָכָה לְמֵאֵן

דְּאִצְטְרִיד לֵיהּ [צה] מי שמברך ומזמין בכוס של ברכה למלכות הצריכה לזה כי

אור הרשב"י

קמתברכא, ועל דא לא איצטריך כוס אלא בתלתא" וביאר הרמ"ק סוד הענין כי כו"ס עולה בנימטריא אלהים של ברכה היינו שמשפיעים בו מהחסד ברכה לא הוי אלא בשלשה דוקא והמברך על הכוס יחידי גורם לה שלא תתיחד שאין לה יחוד אלא בשלשה אבות בסוד שמאלו תחת לראשי היינו יצחק, וימינו תחבקני היינו אברהם ובעל הימין והשמאל היינו יעקב.

[צה] אמנם דע כי מבואר בשער המצוות דף מה ע"ב "ענין ברכת המזון אם הוא יחידי לא יברך ברכת המזון על הכוס כנו" בפרשת תרומה ואם יש עמו ג' אנשים שאכלו כאחד ואין שם יין יברכו ברכת זימון אע"פ שאין שם יין ואח"כ יברכו ברכת המזון ואם הם שלשה ויש יין אז תברך ברכת המזון על היין" ובוהר פרשת תרומה מבואר "כוס של ברכה לא הוי אלא בתלתא, בנין דהא מתלת אבהן

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

על ידי זה היא נתקנת, **בְּהֵאֵי אֲתֵבַר סִטְרָא אַחְרָא וְאֲתַפְּפִיא בְּתַבִּירוֹ וְאִסְתַּלַּק סִטְרֵי קִדְשָׁה** ובזה נשברת הסט"א ונכנעת בשבירתו וצד הקדושה מתעלה. **וְדָא הוּא דְכֻתִּיב וְזִהוּ שְׁכַתוּב וּבִרְכָה לְרֵאשׁ מִשְׁבִּיר.** כִּמָּה דְאֵיחוּ מְסִלְק וּמְבַרְךְ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְעֵבִיד לְסִטְרֵי אַחְרָא דִּיתְבַּר כִּמּוּ שְׁהוּא מַעְלָה וּמְבַרְךְ לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְגוּרָם לִסְט"א לִישְׁבַר וְלִיכְנַע **הֵכִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְשִׁיךְ עֲלֵיהּ בְּרַכָּאן מְלַעֲיָלָא** כך הקב"ה מושרך עליו ברכות מלמעלה, **וְהָהוּא דְאֶקְרִי בְּרַכָּה, שְׂרִיא עַל רִישֵׁיהּ** והשכינה הנקראת ברכה שורה על ראשו.

הינוקא קיבל הכוס וברך וכולם היו בשמחה

מִכָּאֵן וְלַהֲלָאָה חֲבַרְיָא, הָבוּ וְנִבְרִיךְ אמר להם הינוקא מעתה והלאה בואו ונברך. **יְהָבוּ לֵיהּ פֶּסַא דְבִרְכָה, וְנִבְרִיךְ.** **וְחֲבַרְיָא פְּלָהוּ תְּהִי בְּחֻדְוָה** נתנו לו כוס ובירך והחברים היו כולם בשמחה, **דְּהָא מִיּוֹמָא דְהַלּוּלָא דְרַבִּי אֶלְעָזָר, לָא חֲדוּ חֲבַרְיָא, פְּהָהוּא יוֹמָא דִּיתְבּוּ תַּמָּן** ומיום חתונתו של רבי אלעזר לא היתה שמחה

אור הרשב"י

בשתי ידיו, וקודם שיאמר וידבר אלי זה השלחן וגו' אז יקבל הכוס בשתי ידיו, ואחר שיקבל אותו בשתי ידיו יאחזו אותו ביד ימין בלבד ואז יאמר וידבר אלי זה השלחן וגו' ויתחיל לעשות זימון ולברך.

וכתב מרן הבן איש חי (פרשת שלח לך שנה א אות טז) ישתדל לברך על הכוס אם יש שנים עמו, שאז יש להם זימון, אבל יחידי לא יברך על הכוס, וצריך שימסור לו הכוס אדם אחר כשאחזו בשתי ידיו, וכן הוא יקבלנו

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לחברים כאותו היום שישבו שם אצל הינוקא ושמעו דברי תורה ערבים כל כך. **אֶקְדִּימוּ וּבָרִיכוּ לַיהוָה בְּחֻדוֹהָ בְּרַעוּ דְלִבָּא.** הקדימו וברכו אותו בשמחה וברצון והתעוררות הלב **אָמַר הַהוּא יְנוּקָא, לֵית לָכוּ לְאִתְפְּרָשָׁא, אֶלָּא מְגוּ מְלֵי אוֹרֵייתָא, וְהָכִי תִגִּינְן** אמר להם הינוקא אין לכם להפרד מעלי אלא מתוך דברי תורה וכמו ששינונו (בברכות לא.) הנפרד מחברו אל יפרד ממנו אלא מתוך דבר הלכה שמתוך כך זכרהו.

השכינה הקדושה שהיתה בגלות ועכשיו הולכת בראש זקוף

פְּתַח וְאָמַר (שמות יג) **וַיְהִי הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן** לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה **וְגו'.** **וַיְהִי הוֹה, זָקִיף טַעְמָא לְעֵילָא, אַמְאִי** על תיבת הוי"ה הטעם הוא פזר גדול ומה הטעם לכך. **אֶלָּא, בְּהַהוּא שַׁעְתָּא כַּמָּה יָאוּת וּשְׁפִירוּ הוֹת לְהָאִי כְלָה, דְּאִתְכַּפִּיאת עַד הַשְּׁתָּא בְּגִלוּתָא** אלא הסיבה לכך היא שהרי באותה שעה שיצאו ישראל ממצרים כמה טובה ויופי היה לה לכלה שהיא השכינה הקדושה שהיתה נכנעת עד עכשיו בגלות, **וְהַשְּׁתָּא אַזְלַת בְּזָקִיפוּ דְרִישָׁא בְּאֶכְלוּסְהָא בְּחֻדוֹהָ** ועכשיו הולכת בראש זקוף בהמוניה בשמחה עם שישים ריבוא בני ישראל ושישים ריבוא מלאכים **בְּוִיְהוֹה זָקִיף טַעְמָא לְעֵילָא** והפזר גדול מרמז על זקיפת הראש למעלה לכן תיבת הוי"ה יש בה פזר גדול, **הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם יוֹמָם. עַד הָכָּא לָא יָדַע, אִי הָאִי כְלָה אַזְלָה לְקַמֵּייהוּ, אִי לָא** עד עכשיו לא נודע לנו אם השכינה